s Arts i la Cultura

BRES

FIGURES

rat que s'inicia n el teatre

au M. Rubió i Tudurí. Si es na l'opinió que hom diu merescut "Judas Iscariot" personalitats als quals ha a conèixer aquesta obra cés teatral de l'any, i, evi- a revelació d'un autor for- "Judas Iscariot" és obra risme desconcertant, d'una nàtica imponderable, d'una nanitat de totes les latituds els temps. Judas, el perso- tre, adquireix ací un to pro- ent de cabdill; en l'eterna e opressors i oprimits, és Mestre encén l'ànima de les amb les seves prèdiques de espiritual; Judas vol que multituds vagin a la revolta rar-se immediatament de la aterial. L'obra de Nicolau i Tudurí és estranya, violen- figures bíbliques, apòstols, s, poble, s'ha fet un drama millor dit, de tots els temps. l riquesa de conceptes, "Ju- ot", que hom ha pogut afir- ue l'obra no fracassarà. I, ent, denunciarà l'existència autor digne de portar aquest nom.

ANORAMA LITERARI

ORALS DE SANTA EULALIA. — , la Comissió Organitzadora, r un alt relleu a la festa, t ja amb valuosos premis. La cia dels mateixos, serà ofer- imi mestre en Gai Saber, en aria de Segarra, i els càrrecs ts als eminents literats Ra- rinyach Senties, J. Millàs- Tomàs Garcés i Emili Gra- ells Castells.

GIA DE LA POESIA ROMANTICA A". — El poeta castellà Ma- tolaguirre acaba de publicar ntologia de poetes romàntics ns, feta amb un criteri força l i que admet tota una sèrie ies que encara que cronològi- escapin al moviment romàn- l'esperit que les inspira hi vé- loses. Per això s'hi troba Bec- poeta essencialment romàntic, que els seus versos hagin es- rits passada ja l'efervescència oduí el romanticisme. = Hi poesies de tres catalans: Pi- Cabanyes i Bartrina, que es- n en castellà. Les seves poe- o desentonen pas de les dels vanters del moviment romàn- tellà. Sembla que caldria tenir mpte, en estudiar els primers de la renaixença, les possibles ncies del romanticisme castellà. ament tingueren una influència

CONFERÈNCIES

Les conferències de l'Associació de Periodistes, amb motiu del Centenari de la Renaixença

EL curs de conferències organitzat per l'Associació de Periodistes, amb motiu de la Commemoració del Centenari de la Renaixença Catalana, serà inaugurat dissabte vinent a dos quarts de vuit dels vespre, a l'emissora Ràdio Barcelona, pel Sr. Lluís Duran i Ventosa, soci de l'Associació i diputat del Parlament Català, el qual tractarà de "La Cooperació del Periodisme en la Renaixença Catalana". = L'Associació de Periodistes ha donat ja a les caixes l'original de les conferències que es donaran en aquest curs, per tal que resti un record interessant d'aquest cicle de conferències amb què els periodistes catalans han volgut sumar-se a la commemoració d'aquesta fita gloriosa.

CONFERENCIA DEL SR. CARRASCO. Arran de l'aprovació de la llei de Congregacions religioses, el diputat nacionalista Sr. Manuel Carrasco i Formiguera donarà una conferència i parlarà de la seva posició davant d'aquest fet. = La conferència serà donada en un local cèntric de Barcelona, que s'anunciarà oportunament, el dijous dia primer de juny.

AVUI

JOAN FRONJOSA "El problema de l'atur forçós" a l'Ateneu Polytèchnicum a les vuit del vespre.

JAUME VACHIER "Un mes i vint dies a la Comissió de Foment" a les de vespre.

ABELARD FABREGA "Què és el socialisme" a la Unió Socialista del districte VII.è a les nou de la nit.

CARLES UBIERNA "El Naturisme com a redempció humana" a la Societat Naturista de Barcelona a les nou de la nit.

DEMA

DOCTOR PI I SUNYER, "La Biologia", Universitat de Barcelona, a les set del vespre.

AURORA BERTRANA, "Geografia Humana" (primera lliçó del curset), Ateneu Enciclopèdic Popular (Carme, 30), a les vuit del vespre.

amb el projecte presentat pels propis periodistes. A l'Associació s'han rebut també aquests dies, comunicats de diversos Parlamentaris Catalans significant així mateix, llur decisió de realitzar ben cordialment l'esmen-

ARTS

FULLS

Feliu Mestres, director de l'Escola de Belles Arts

NO és gaire coneguda le gestió de Feliu Mestres en la direcció de l'Escola de Belles Arts, per bé que fou, segurament, un dels aspectes de les seves activitats que li valgué més mals de cap. El seu predecessor en la direcció de l'Escola, l'arquitecte Vega i Marc, es veié obligat a dimitir pels alumnes, i entre això i els altres disgusts que aquests li ocasionaren, li precipitaren la mort. Poc temps després de la seva dimissió, morí. Feliu Mestres és féu càrrec de la direcció en un moment de gran efervescència entre entre els alumnes. Aquests cansats dels mètides rutinaris, i sobre tot de la còpia de models de guix, iniciaren una campanya de destrucció sistemàtica dels guixos. No passava dia sense que en fossin trencats uns quants. Per altra banda, la simpatia dels alumnes pel plà Ferrent i l'antipatia dels professors havia creat un estat de tivantor a l'Escola extremadament delicat. Feliu Mestres anava dels uns als altres sense resoldre res, amb una gran bona fe i posant en joc un maquiavelisme ple d'innocència. La seva conducta produí un fenomen curiós: mentre es creava l'enemistat dels alumnes com a director de l'Escola, fins a l'extrem de veure's a punt de dimitir diverses vegades, s'afermà en el seu lloc de professor, i com a tal fou objecte de diversos homenatges de simpatia per part dels mateixos que condemnaven la seva gestió com a director. Entre unes i altres coses passà una bona temporada de disgustos, fins que traspassà la direcció, els mals de cap i el maquiavelisme innocent a l'actual direcctor, senyor Pere Mayoral.

Pere Caldés

DEL MÓN DE LES ARTS

A LA CASA DE L'ARDIACA poden ésser visitades dues exposicions interessantíssimes; la de Lola Anglada i la d'apunts del natural dels alumnes de l'Escola de Massana.

L'EXIT ACONSEGUIT PER JOAN LLAVERIAS aquests dies és complet amb les seves pintures que exposa a la Sala Buesquets, olis i aquarel.les de la Costa Brava i altres indrets de Catalunya, realitzades amb aquell abrandament propi de les obres d'aquest gran artista fogós i enamorat de la nostra llum.

DISSABTE D'AQUESTA SETMANA, la Sala Busquets presentarà les obres d'un artista novell, el Sr. d'Olives, el qual exposarà escenes i apunts presos en les carreres de cavalls.

QUANT al periodisme és un ofi- abassegador.

En el periodisme tenim el capatàs, la reglamentació, la disciplina més o no tant militar; i en les hores que l'escriptor se n'allibera, se sent encara esclau, dominat per la rutinària confecció de frases i paràgrafs i de llocs comuns, empastifat del baf de maniquisme de la literatura que acaba d'expel.lir. Aleshores li costa de tornar a prendre la ploma. Es menjar sobre pair Es voler paladejar una llaminadura amb l'estòmac ple de faramalla. Jo, entengui's bé, no blasmo de la literatura periodística. Es una cosa digna i bona, però quan un hom aspira a un altre de millor ens sembla menys bona i digne del que realment és. El periodisme per al poeta i l'escriptor imaginatiu té una horrible semblança amb el purgatori. La paraula sola em suggereix la visió d'una pila d'ànimes nues i arraulides amb les mans juntes, l'esguard al cel, resant i sospirant, en espera d'una mà caritativa, pura i imaginària que el vingui a treure de les flames. El periodista per vocació no ha cremat mai en aquest purgatori.

En l'art del periodista hi ha em nències, tan respectables, com en l'a de la novel.la o de fer poemes; àdhu us confessaré que en fer de periodi ta l'escriptor imaginatiu adquire agilitat, però evidentment el periodi me no es fet per a homes amb escr pols estètics, lents de concepció, a cionats al retoc, a la justesa de l matges, i a l'estil depurat. Pau V lèry, segons digué en la conferènc donada en la llibreria Catalònia, creu en la facilitat. Jo no goso que opino com ell i encara men que ell opina com jo.

No soc prou digne de vanar-me públic, de coincidir amb un home la seva magnitud . El cert és que periodisme exigeix facilitat una c cepció ràpida i una mà lleugera.

Molt patirà aquell que tingui norma sentar els peus a consciè esporuguit de petjar en fals, me un altre l'empeny constantment i bliga a c rer. El neguit de fluc entre la possibilitat de caure o de sar per inútil, li amargarà l'exis cia. I amb l'existència amargada es fa pas res de bo, ni sentiu g d'intentar-ho. El periodista, per a part, està subjecte a tots les vic tuds que afecten als obrers manu sense però, disposar de les seves mes. Un canvi d'orientació econò o política, la fallida absoluta de l presa la necessitat de fer econo el poden llançar del diari o alm li fan sentir el perill de perdre el pa de cada dia.

A Catalunya són poques les em ses periodístiques que ofereixin escriptors, garanties de respec d'inamobilitat, i són encara meny

CARTON